

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 17Csp/223/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217217986
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2019:2217217986.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom JUDr. Péter Nagy v sporovej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, proti žalovanému: J. P., P. XX.XX.XXXX, Y. L. S. XX/XX, A. E., o zaplatenie istiny 1.716,50 eur s prísl., takt

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.046,83 eur spolu s úrokmi a úrokmi z omeškania vo výške 308,69 eur a s úrokmi z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 1.716,50 eur od 01.11.2017 do zaplatenia, to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 200,- eur mesačne vždy k poslednému dňu v tom - ktorom mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku až do vyrovnaní tak, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

III. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 22 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd zaviazá žalovaného k zaplateniu istiny vo výške 1.716,50 eur spolu s príslušenstvom podľa žalobného návrhu a k náhrade trov konania titulom nesplateného úveru. Svoj žalobný nárok odôvodnil tým, že žalobca na základe úverovej zmluvy zo dňa 27.11.2013 poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 1.800,- eur, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných anuitných splátok. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s platením splátok úveru vyhlásil veriteľ na základe výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 10.03.2015 mimoriadnu splatnosť úveru k tomuto dátumu a zároveň vyzval žalovaného na okamžitú úhradu dlžnej sumy. Žalovaný od poskytnutia úveru zaplatil celkovo sumu 1.340,31 eur, pričom počas konania už neuskutočnil žiadne ďalšie úhrady. Žalobca si v tomto konaní uplatnil voči žalovanému nezaplatený zvyšok istiny úveru vo výške 1.716,50 eur, úroky vyčíslené ku dňu 31.10.2017 v celkovej výške 798,78 eur, riadny úrok vo výške 25,50 % ročne zo sumy 1.716,50 eur od 01.11.2017 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 1.716,50 eur od 01.11.2017 do zaplatenia.

2. Žalobu s prílohami a procesné poučenia podľa C.s.p., spolu s výzvou, aby sa k žalobe s prílohami vyjadril v lehote 10 dní, súd doručil žalovanému do vlastných rúk dňa 10.04.2019. Žalovaný sa však k žalobe nijakým spôsobom nevyjadril.

3. Vo veci bolo nariadené pojednávanie, ktoré súd vykonal v súlade s príslušnými ustanoveniami C.s.p. v neprítomnosti riadne ospravedlneného žalobcu, ktorý nepožiadal o jeho odročenie a súhlasil s konaním pojednávania bez jeho účasti. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a podstatným obsahom spisu (najmä žaloba a jej doplnenie č.l. 1-26 vrátane výzvy na úhradu dlžnej sumy z 09.03.2015 s doručenkou, zmluvy o úvere z 27.11.2013 č. l. 23-24, VOP, sadzobníka poplatkov, výpisu z úverového účtu predpisu splátok a zápočtu úhrad č.l. 5-22; návrh na zmenu žalobcu s prílohami č.l. 37-46; vyjadrenie žalobcu s prílohami z 17.06.2019 č.l. 66-76; odpoveď na lustráciu v SP z 16.08.2019), ako aj prednesom žalovanej, ktorá na pojednávaní čerpanie úveru vo výške 1.800,- eur nepopierala a taktiež potvrdila výšku úhrad, ktoré vyplývajú z podaní žalobcu, a teda, že ku dňu podania žaloby uhradila žalovaná na predmetný úver celkovo sumu 1.340,31 eur. Keďže v rozhodnom období musela sama pokryť všetky výdavky štvor- a neskôr päťčlennej domácnosti z dôvodu, že jej manžel vôbec neprispieval na ich domácnosť, žalovaná sa dostala do finančných ťažkostí a nevládala splácať predmetný úver. Od podania žaloby žalovaná nezaplatila na tento úver nič. Nakoľko žalovaná má príjem z jej jediného zamestnania vo výške 750,- až 820,- eur v čistom mesačne a k tomu má ďalší príjem cca. vo výške 312,- eur ročne titulom nájomného z prenájmu poľnohospodárskej pôdy, pričom okrem bežných výdavkov na živobytie a chod viacčlennej domácnosti má mesačné výdavky na elektrinu a plyn vo výške 190,- eur a na iné záväzky vo výške 103,- eur, žalovaná na pojednávaní požiadala, aby jej súd povolil splácanie predmetného úveru max. vo výške 200,- eur mesačne, ktorú sumu by vládala platiť za pomoci svojho manžela.

4. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový a právny stav veci: Pôvodný veriteľ (Poštová banka a.s.) je spoločnosť, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov (banková činnosť). Žalovaný ako dlžník nekonal v predmetnej sporovej veci v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Pôvodný veriteľ a žalovaný dňa 21.03.2014 uzavreli úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorou bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.800,- eur s ročnou úrokovou sadzbou 25,50 %, RPMN 28,70 %, s konečnou splatnosťou 25.11.2019 a s počtom a výškou splátok: 72 x 52,29 eur. V súlade s článkom 6 Obchodných podmienok pre daný typ zmluvy o spotrebiteľskom úvere v znení účinnom od 10.06.2013 vyhlásil žalobca listom zo dňa 10.03.2015 mimoriadnu splatnosť úveru, čím vznikla žalovanému povinnosť jednorazovo uhradiť banke celú zostávajúcu časť pohľadávky z úveru vo výške 2.062,58 eur. Žalovaný od poskytnutia úveru zaplatil celkovo sumu 1.340,31 eur (na istinu úveru bola započítaná suma 83,50 eur), pričom počas konania už neuskutočnil žiadne ďalšie úhrady. Žalobca si v tomto konaní uplatnil voči žalovanému nezaplatený zvyšok istiny úveru vo výške 1.716,50 eur, úroky vyčíslené ku dňu 31.10.2017 v celkovej výške 798,78 eur, riadny úrok vo výške 25,50 % ročne zo sumy 1.716,50 eur od 01.11.2017 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 1.716,50 eur od 01.11.2017 do zaplatenia. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/2018 zo dňa 20.06.2018, ktorá bola uzatvorená medzi pôvodným žalobcom ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, ako postupníkom, bola pohľadávka pôvodného žalobcu voči žalovanému ako dlžníkovi, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania, postúpená na spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692. Na základe tejto skutočnosti bola na návrh pôvodného žalobcu pripustená v predmetnom konaní zmena žalobcu na BENCONT COLLECTION, a.s. uznesením č.k. 17Csp/223/2017-55 zo dňa 11.01.2019. V dôsledku tejto skutočnosti mal súd osvedčenú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v tomto spore podľa § 526 Občianskeho zákonníka.

Podľa ust. § 290 C.s.p. spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

5. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný uzavrel predmetnú zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka ako spotrebiteľ. Žalobca sa domáhal svojich nárokov z titulu zmluvy, ktorou boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky a tento sa zaviazal vrátiť ich v dohodnutých mesačných anuitných splátkach spolu s príslušným úrokom. Pretože právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytoval spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovaný ho neprijímal na takéto účely, spĺňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, zmluva z 27.11.2013 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) cit. zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom, pričom na daný právny vzťah sa vzťahujú predovšetkým ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ďalej aj ust. § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). V zmysle ust. § 9 ods. 1, 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010

Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) bolo potrebné preskúmať, či v listinách tvoriacich zmluvu, sú obsiahnuté všetky zákonom určené náležitosti.

Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti uvedené v tomto ustanovení pod písm. a) až y).

Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ (v znení platnom od 01.01.2008) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 369 ods. 1 Obch. zák. ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa ust. 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania (s prihliadnutím a skutočnosť, že sa jedná o právny vzťah, ktorý vznikol po 01.02.2013) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

6. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že predložená zmluva bola uzatvorená platne, má písomnú formu a všetky jej náležitosti sú na listinách, ktoré tvoria súčasť zmluvy. Žalovaný nárok žalobcu nijako nesporeval po vecnej, ako ani po právnej stránke. Vyhodnotením vykonaného dokazovania, a to aj s ohľadom na splnenie obsahových náležitostí úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. dospel súd k záveru, že žaloba v časti o zaplatenie sumy 1.046,83 eur spolu s úrokmi a úrokmi z omeškania vzniknutými do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru vo výške 308,69 eur a s úrokmi z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 1.046,83 eur od 01.11.2017 do zaplatenia bola podaná dôvodne. Predmetný úver bol pre omeškanie s platením mesačných splátok (ktoré vyplýva z prehľadu splátok a úhrad) v súlade s úverovou zmluvou (článok 6 Obchodných podmienok pre daný typ zmluvy o spotrebiteľskom úvere v znení účinnom od 10.06.2013), ako aj zákonnou úpravou (§ 565 a a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka - predchádzajúca výzva z 23.02.2015 (č.l. 14) predčasne zosplatený ku dňu 09.03.2015, čím vznikla žalovanému povinnosť jednorazovo uhradiť banke celú zostávajúcu časť pohľadávky z úveru. Žalovaný od poskytnutia úveru zaplatil celkovo sumu 1.340,31 eur, z ktorej bola na istinu úveru započítaná suma 83,50 eur (viď vyjadrenie žalobcu z 17.06.2019), pričom žalovaný už počas konania neuskutočnil žiadne ďalšie úhrady. Súd pritom z prehľadu započítania jednotlivých úhrad obsiahnutého vo vyjadrení žalobcu z 17.06.2019 na č.l. 66-75 zistil, že úhrady žalovaného po predčasnom zosplatení úveru vo výške 903,87 eur boli v rozsahu sumy 669,67 eur započítané

na riadne úroky vzniknuté po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru (úhrady nad sumu 234,20 eur, ktoré boli započítané na úroky z omeškania vzniknuté po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru), pričom nakoľko podľa názoru súdu žalobca na tieto riadne úroky nemá nárok (viď podrobné vysvetlenie v odseku 8 odôvodnenia), a teda aj suma úhrad 669,67 eur mala byť pri správnom postupe veriteľa započítaná na istinu úveru, súd túto istinu priznal len vo výške 1.046,83 eur (táto suma vyšla po odrátaní sumy 669,67 eur od žalobcom udaného zostatku istiny 1.716,50 eur), a to s prislúchajúcim príslušenstvom tak ako je uvedené vo výroku I a popísané v tomto odseku odôvodnenia. Súd preto žalobe v tejto časti ako dôvodnej vyhovel v I. výroku rozsudku. Na základe uvedeného súd žalovaného zaviazal aj k zaplateniu úrokov z omeškania v zákonnej výške 5,15 % ročne zo sumy 1.046,83 eur od 01.11.2017 do zaplatenia, keďže sa žalovaný s plnením svojich záväzkov nepochybne dostal do omeškania.

7. Súd žalovanej podľa § 232 C.s.p. povolil splácať predmetný dlh v splátkach mesačne po 200,- eur s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zrochnosť celého plnenia. Finančné a zárobokové pomery žalovanej súd zistil jednak z jej tvrdení (viď odsek 3 odôvodnenia) a jednak z odpovede z lustrácie v Sociálnej poisťovni z 16.08.2019, ktorá je v súlade s tvrdeniami žalovanej. Vzhľadom na takto zistené príjmy žalovanej, zohľadňujúc pritom na jednej strane jej dlhodobú nepriaznivú finančnú situáciu vzhľadom na jej iné záväzky a celkové zvýšené výdavky na chod jej mnohočlennej domácnosti, avšak na druhej strane aj oprávnený záujem žalobcu na zaplatení jeho splatnej pohľadávky s prihliadnutím na jej celkovú výšku, dospel súd k záveru, že za daných okolností je možné považovať výšku mesačnej splátky 200,- eur za primeranú zisteným finančným a zárobokovým pomerom žalovanej, ako aj celkovým okolnostiam tohto konkrétneho prípadu (istina bude takto zaplatená v necelých 5 splátkach).

8. Pokiaľ ide o uplatnený riadny úrok vzniknutý a vyčíslený od 10.03.2015 (deň po predčasnom zosplatnení úveru) do 31.10.2017 v zostávajúcej výške 489,96 eur (viď podanie žalobcu z 17.06.2019) a vo výške 25,50 % ročne zo sumy 1.716,50 eur od 01.11.2017 do zaplatenia, súd tento nárok nepriznal a žalobu v tejto časti zamietol (výrok II), pretože podľa názoru súdu z ust. § 502 a § 503 Obchodného zákonníka vyplýva, že dlžník je povinný na základe zmluvy o úvere platiť úroky v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov až do doby určenej zmluvou ako lehota splatnosti úveru. Veriteľovi teda patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, a to aj v prípade jeho predčasného zosplatnenia, pričom následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (R 59/1998). Takýto záver je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi (uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14). V podstate ide o to, že pri zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie poskytnutej istiny úveru vrátane úrokov vzniknutých (resp. kapitalizovaných) ku dňu zosplatnenia úveru a má právo získať okamžite späť celú sumu poskytnutých (požičaných) peňazí, a teda na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a práve v tomto rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na riadne úroky za poskytnutie (požičanie) peňažných prostriedkov aj po zosplatnení úveru. V opačnom prípade by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby ku zmene záväzku nedošlo, pričom spotrebiteľovi by už neboli garantované práva, ktoré mu v súvislosti s dohodnutým splácaním úveru vyplývali zo zmluvy pred vyvolanou zmenou. Ba čo viac veriteľ by mohol úroky inkasovať aj v oveľa väčšom rozsahu a v kratšej dobe, než na základe pôvodného splátkového kalendára, nakoľko by už nebol ohraničený postupnosťou splácania úrokov z istiny a ani dohodnutým celkovým rozsahom úrokov z úveru a dlžník by musel platiť riadne úroky z celej dlžnej istiny bez akéhokoľvek časového a objemového limitu až do úplného zaplatenia tejto istiny (žalobca totiž žiadané úroky nelimitoval ani pôvodne dohodnutou celkovou sumou úrokov vypočítanou podľa pôvodného splátkového kalendára, na ktoré úroky by mal žalobca nárok pri riadnom splácaní úveru počas doby trvania zmluvného vzťahu). Jednorazovým zosplatnením úveru vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie (podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.), keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné

nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto zmluvná úprava pri spotrebiteľskom vzťahu pre obchádzanie zákona (a to najmä zákonných ustanovení uvedených v tomto a v predchádzajúcom bode odôvodnenia, a v toho dôsledku aj ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka) podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná, resp. taká zmluvná úprava je taktiež na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo takú zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014).

9. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu vo zvyšnej časti (v časti prevyšujúcej nárok priznaný vo výroku I) zamietol (výrok II).

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

10. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1, 2 C.s.p. pričom dospel k záveru, že žalobca má právo na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 22 %, keďže žalobca bol v tejto sporovej veci úspešný na 61 % a neúspešný na 39 %, t.j. čistý úspech žalobcu predstavuje 22 %. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (výrok III).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).